

РЕШЕНИЕ

№ 10273

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **12345** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 33121 от 10.12.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 351895 от 04.11.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Мегатранс топ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1 срещу Решение № 4452 от 09.10.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, по НАХД № 157/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2300481/23.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ-С./, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че на Д. С. не се дължи посоченото в протоколите за извършени проверки и в НП възнаграждение за м. 04.2023 г., тъй като на същия е изплатена сумата от 1 000 лв., надвишаваща трудовото му възнаграждение. Според касатора в НП не се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено в нарушение на разпоредбата на чл. 57,

ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В НП не е посочено и мястото на извършване на нарушението. Не е спазена и разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН, тъй като в АУАН са посочени единствено служебни адреси на свидетелите. Посочено е също, че на С. се дължи трудово възнаграждение в размер на 186,92 лв. за м. 04.2023 г., съобразно броя на отработените от него дни, което представлява част от изплатената на работника сума в размер на 1 000 лв. с РКО от 19.05.2023 г. В РКО е налице технически пропуск, като не е отразено основанието за изплащането на сумата. Фактът на изплащането на трудовото възнаграждение на С. се установява и от представена в административнонаказателното производство декларация от счетоводителя на дружеството, който е присъствал на изплащането на сумата от 1 000 лв., като свидетелят е декларирал, че в негово присъствие С. е получил плащане, но е отказал за подпише ведомостите за заплати. Изплатената сума представлява дължимо трудово възнаграждение по няколко трудови договора. Изложени са аргументи, че работникът не е оказал нужното съдействие, въпреки отправената му покана, като не е посетил офиса на работодателя и не е представил банкова сметка, по която да му бъде изплатена дължимата сума. При липса на съдействие от С. и липса на посочена от него банкова сметка, за дружеството-работодател е налице обективна невъзможност за изпълнение на даденото предписание за изплащане на трудовото възнаграждение на работника за м. 04.2023 г. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноси. В касационното производство „Мегатранс топ“ ЕООД е редовно призовано, в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът - директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. – редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

В периода от 12.06.2023 г. до 23.08.2023 г. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в „Мегатранс топ“ ЕООД по изискани и представени документи, в присъствие на упълномощен представител на дружеството-работодател - Т. М. Г.. Резултатите са обективирани в Протокол № ПР2321948/23.08.2023 г. При проверката е установено, че работодателят не е изплатил на Д. М. С. уговореното и начислено трудово възнаграждение за извършената от него работа за м. април 2023 г.

Дадено е задължително предписание под № 3 работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на Д. С., за положения от него труд през м. април 2023 г., съгласно чл. 128, т.2 от КТ, като е даден срок 31.08.2023 г.

В периода от 15.09.2023 г. до 30.10.2023 г. е извършена последваща проверка при което е установено, че работодателят не е изпълнил предписание под № 3, дадено му на основание чл. 404, ал.1, т.12 от КТ, с протокол за извършена проверка № ПР2321948/23.08.2023 г. Съставен е протокол за извършената проверка № ПР2336867/30.10.2023 г. В хода на проверката са представени покани, изпратени от „Мегатранс топ“ ЕООД до С. на електронна поща [електронна поща], с които С. е поканен да се яви в офиса на дружеството, за да получи дължимите работни заплати, като обаче не са представени доказателства, че лицето е получило поканите, нито че между него и работодателя му е договорено връчване на документи чрез електронна поща. В ДИТ-С. е представена и декларация от управителя на дружеството с приложени фишове за заплати на Д. С. и декларации от двама свидетели, че на г-н С. са изплатени трудовите възнаграждения за м. април 2023 г. и за м. май 2023 г., „при отказ да се подпишат ведомости“. Представен е и разходен касов ордер от 19.05.2023 г., с който на Д. С. са изплатени 1000 лв., като в него не е посочено не е посочено основание за плащанията и сумата същата не съвпада с дължимата съгласно фишовете за заплати на лицето.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300481/30.10.2023 в присъствието на упълномощен представител на дружеството. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са депозиран писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление /НП/ № Наказателно постановление /НП/ № 22-2300481/23.11.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ-С./, с което на „Мегатранс топ“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Касационният състав споделя изводите на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Правилно СРС е посочил, че направените възражения в тази насока са неоснователни. АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложили в чл. 42 ЗАНН. В НП се съдържа подробно описание на нарушението; обстоятелствата, при които същото е извършено и установено; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушенията са установени. Неоснователно е и възражението, че в АУАН са посочени единствено служебни адреси на свидетелите, тъй като в чл. 42, ал. 1, т. 7 от ЗАНН е посочено, че АУАН трябва да съдържа точните

адреси на свидетелите, но не е изрично предвидено, че тези адреси не следва да са служебни.

В чл. 415, ал. 1 от КТ е установено задължение за изпълнение на дадените от контролните органи задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство от работодателите, като при неизпълнение е предвидена имуществена санкция в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. В производството пред СРС безспорно е установено, че на санкционираното дружество е дадено задължително предписание, което не е отменено по съответния ред, поради което е било задължително за изпълнение.

Неоснователно е направеното възражение, че дължимото възнаграждение е било изплатено с РКО от 19.05.2023 г., с който на Д. С. са изплатени 1000 лв., представляващи дължими трудови възнаграждения по няколко трудови договор. Както правилно е приел и СРС в решението си, в РКО не е посочено основание за извършеното плащане, поради което същият не е доказателства за изпълнение на даденото задължително предписание. Съгласно чл. 270, ал. 2 от КТ, трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти доколкото не е уговорено друго. От санкционираното дружество не са представени доказателства – подписани от него фишове или извлечения от банкови сметки, от които да е видно, че на работника е било изплатено дължимото трудово възнаграждение за м. 04.2023 г. Касационният състав приема, че не е налице изпълнение на императивното изискване на разпоредбата на чл. 270, ал. 2 от КТ за заплащане на трудовото възнаграждение в месеца, в който същото е дължимо.

Определената имуществена санкция в законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена.

Касационният състав приема, че не са налице основания за определяне на извършеното нарушение като маловажно по чл. 415в, ал. 1 от КТ, предвид факта, че същото не е отстранено.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4452/09.10.2024 г. на СРС, НО, 100 състав, по НАХД № 157/2024 г.

ОСЪЖДА „Мегатранс топ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С. сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

